Jummala armo läbbi seisma usso ja pühhitsusse tee peäl, ja surri rahhus ja rõmus Kristusse Jesusse, omma Issanda, selle surma-ärrawoitja sees.

Armas luggeja! — Ehk sul wahhest ei olle piibli ramatut! Siis katsu, et sa sedda ennesele nouad. Mõtle, kui sa nuhtlusse määrt süüd olled teinud ja sa olled jo karristusse alla moistetud: kui armas se sulle olleks, kui sulle korraga öödakse: keik antakse sulle andeks, minne rahhoga. Wata, nenda on Jummala käsud ja so ennese süddame tunnistus, kes so wasto tunnistawad, et sa pattune olled ja nuhtlust olled ärrateninud, — ja nüüd ei wõi ükski mu sulle armo anda, kui se Jummal, kedda sa olled wihhastanud omma pattudega — ja need armoandmisse sannumid on temma sannas (piiblis). Eks sa siis ei peaks ennesele sesugust kallist warrandust noudma.

Woi sul ehk on piibli ramat, — agga sa ei otsi egga wõtta sealt seest, mis so rahhule tarwis läheb. Oh wend ehk õdde! miks sa külla otsas tahhad nälga ärra surra? Miks sa tahhad ärralõppeda pimmedusses? — Ja ommeti on sul ramat käes, mis sind woib targaks tehha õnnistusseks usso läbbi, mis Kristusse Jesusse sees on. (2 Tim. 3, 15.) Woi sa ehk loed kül Jummala sanna? Agga mis sa sealt olled õppinud? Kas se on sulle üttelnud, et sa willets pattune olled, ja et sa suggugi ennese wäest Jummala armo ei joua ärratenida? Kas sa olled sealt leidnud, et Jesus Kristus se ainus ja õige Õnnisteggia sind woib ärrapeästa se läbbi, et temma ka sinno eest on surnud ristisambas, ja et sa omma iggawesse ello lotust üksnes temma peäle woid panna?

Ärra jä lootma se peäle, kui sa ehk kirrikus käid, ehk üksi ehk teistega pallud, ehk nuttad — need asjad isseennesest ei woi sind aidata, waid sa pead pattude andeksandmist sama üksnes Jummala ainosündinud poia Jesusse Kristusse nimme läbbi ja nimme sees. (Ap. Tegg. 13, 38.) Ja kui temma armastus sind aiab temma käsku-